

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Vedasti Episcopi Atrebatensis, ex ea quam Albinus Flaccus Alcuinus scriptam reliquit. Fuit hic ordinatus Episcopus à S. Remigio Rhemensi Episcopo, anno Domini 542. Sedit vsque ad annum 570. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

ant; At illa quæ impijs deorum cultoribus iusto
 Dei iudicio constituta sunt, animam immortalē
 in omni seculorum æternitate, cruciabunt. Tum
 Præses, vt verba vana (inquit) acrioribus cedant
 verberibus, suspensum in eculeo Theophilum
 vaginalis lacerate, lampadibus exurite, omnique
 suppliciorum genere afficite. Suspensus autem
 Theophilus vultu intrepidus, eccē, inquit, iam in
 cruce suspensus, verus Christianus factus sum.
 Torores interim inferendis supplicijs fatigari
 san, cum Præses lata mortis sententia capite eum
 plecti iussit. Quam martyr læto excipiens animo.
 Gratias, inquit, tibi ago Christe. Atque hoc modo
 plurimis iniusto animo superatis tormentis,
 sempiternam iustitiæ coronam capitis abscissio-
 ne promeruit.

In iusto
 Theophili
 animus.

Capite ple-
 ctitur.

Vide Cæf.
 Baron in
 Notatio.
 Martyr Rō.

6 Februarij.
 Clodouus
 licet genti-
 lis, preces
 offert Chri-
 sto & votū.

Clodouus,
 venit ad vo-
 dantū.

VITA S. VEDASTI EPISCOPI ATRE-
 bantij, ex ea quam Albinus Flaccus Alcuinus scri-
 ptam reliquit. Fuit hic ordinatus Episcopus à
 S. Remigio Rhemensi Episcopo, anno Domi-
 ni 542. Sedit vsque ad annum 570.
 quo ex hac vita migravit.

Clodouus Francorum Rex, cum acrem in
 Alemannos expeditionem susciperet: &
 anxie de belli exitu trepidaret, vota Chri-
 sti ipse à Christi sacris alienus, nuncupavit, se
 procius, si victoria potiretur, Christi fidem sus-
 cepturum. Habebat autem coniugem Clotilden,
 baptismatis sacramento iniciatam, pietate, & re-
 ligione præstantissimam. Porrò cum omnipo-
 tens, exauditis precibus, celeberrimā illi de ho-
 stibus victoriā largiretur, ille ne tam præclaris à
 Deo collatis sibi beneficijs, parū gratus videretur,
 nulla interposita mora, ad Tullum oppidum,
 in quo S. Vedastus rerum diuinarum contem-
 platione

Rr 4 platione

platione assiduam ducebat vitam, contendit
eoque præcipua Christianæ fidei capita edocu-
maturus ad Christi lauacrum, cum eodem ad
Remigium clarissimum Christi sacerdotem
mos iter instituit.

Benignus autem & misericors Deus gratiarum
diues, vt fidem Regis teneram, doctrina & institu-
tione Vedasti iactam, firmaret solidaretque, ipso
in itinere egregio S. Vedastum miraculo illustra-
uit. Cæcus enim in occursum Regis regiumque
comitatum delatus, solius Vedasti lachrymoso
clamore opem implorans, magnam mouit vni-
uersis Vedasti expectationem. Vir autem sanctus
pia mente præfagiens miserum illum ad errorem
ac perfidiæ tenebras ab infidelis turbæ animis
tollendas à Deo missum esse, protensa cum Cru-
cis signo dextera ad cæcum ait, Domine Iesu, o-
stende potentiã tuam, vt populus hic sanctissimi
tui nominis ignoratione errabundus, in viã veri-
tatis iam tandem perducatur. Completa oratio-
ne & cæcus accepto oculorum lumine vehemen-
ter exultauit; & rex in fide roboratus vitali ad-
motus fonti expiatus est. Et ille quidem ablucus
à sancto Remigio ad intermissa regni rediit gra-
bernacula, Vedastus autem Remigio aliquandiu
adhærescens, suauissimo virtutum suarum odore
plurimos ad se inuitauit quorum alij in rebus
dubijs consilium, alij in afflictis solamen expe-
bant: nemoque non diuina refectionis consolatio-
ne abibat.

S. Vedastus
cæcum illu-
minat.

Clodouæus
Rex baptiza-
tur à S. Re-
migio.

Ordinatur
Atrebatensis
Ecclesie An-
tistes S. Ve-
dastus.

Porro S. Remigius ratus iniquum esse, splendi-
dum illum sanctitatis fulgorem angustijs ædium
tectis condere, Atrebatensi eum ecclesie præfecit.
Qui pontificatus gradu suscepto; cum iã conu-
pede vrbs portas ingredi festinaret, duos extre-
ma ca-

na calamitate miseros alterum cæcum, alterum claudum, obuios habuit. Quos ille stipem sup-
 pliciter postulantibus integræ sanitatis beneficio
 affecit. Quæ res ingentem hominum multitu-
 dinem ad Christi fidem suscipiendam perduxit.

Hoc præclaro virtutis suæ miraculo, magno
 populi favore susceptus, animum proptinus ad
 delenda vastitas quæ, Attilæ perfidi Hunnorum Re-
 gis sequita, templorum fabricas erigendas adie-
 cit. Cumque magno studio antiqua, densis veprid-
 bus obducta, inquireret fundamenta, eccè subito
 ex ruinosis speluncis deformis profilijt vsus.
 Cui vir Dei cū indignatione in deserta secedere
 præcepit loca, qui prompta obedientia, humani
 cordis duriciem damnans, iussis paruit, nec vn-
 quam ea loca repetere est visus. Erectis autem
 templorum fabricis, maiori sedulitate ad colla-
 pla pietatis fundamenta restauranda incubuit. Et
 quia morum facilitatem gratam omnibus esse
 nouerat, omnibus se comem, omnibus se blandū
 exhibebat, nec potentium, Christi exemplo, con-
 uicta aspernabatur, ut omnes ad vitam reuoca-
 ret. Accidit eo tempore Francum quendam Oci-
 num nomine, magnifico ciborum apparatu, re-
 gem Clotarium, Clodouçi regis filium, ad pran-
 tium vocare. Vocatus autem est & Vedastus. Qui
 domum ingressus, pro consuetudine, omnia san-
 ctæ crucis signo extensa dextera signauit. Quæ-
 dam autem vascula, dæmoniacis incantationibus
 infecta, illic ad vim crucis crepuerunt. Quo viso
 Rex cum optimatibus in stuporem versi, Iesu
 Christi potentiam in eius famulo Vedasto col-
 laudarunt; alij verò disruptis, diabolicæ fraudis,
 quibus miserrimè constricti erant, catenis: reli-
 giosis puritatem sunt amplexati.

Rr 5

Et

Cæcum &
 Claudum,
 sanat.Construit
 sacras zdes.Nota vim S.
 crucis magis
 S. Vedasti ex
 pressis.

Excedit de
vita.

Sepelitur sa-
crum corpus.

Transfertur
corpus Ve-
dasti.

S. Audoma-
rus oculorum
lumen reci-
pit.

Et his quidem alijsque admiranda pietatis
peribus postquam ecclesiam Christi annis cir-
ca Triginta rexisset, columna quadam nocturne
visionis, de transitu ad vitam sempiternam, ad-
monitus est. Post multa itaque ad æternam patriam
suspiria, sacrosancto corporis & sanguinis Chris-
ti munitus viatico, Angelica exceptus melodia,
beatam Deo animam tradidit.

Funus fuit cum multis populi totius lachry-
mis, in Ecclesiam Dei genitricis semper virginis
Mariæ, ubi quondam Pontificalis cathedræ funge-
batur officio, inductum; in qua usque ad tempus
beati Auberti, qui septimus ei in Pontificali se-
de successit Episcopus, cum insigni miraculorum
virtute quieuit. Is autem cum mirifica quadam visione
admonitus esset, ut sacratissimum illud corpus
ad locum quendam alium non longe ab urbe factum
transferret, protinus ad facti illius societatem, B.
Audomarum Taruennæ Morinorum ea tempe-
state episcopum inuitavit; qui licet affecta senes-
tate debiliior esset, & cæcitate laboraret, prom-
pto tamén alacrique animo eò properavit. & in
ipsa sacrarum translatione reliquiarum amissum
lumen Vedasti meritis recepit; quod tamen ille,
pre lumine mētis, quo mirabiliter vigebat, parui-
pendens iterum amittere voluit: atque pristinam
oculorum cæcitatē à Deo impetrauit.

Porro miracula, quæ tunc gesta sunt, quæque
per annos fermè centum sexaginta patrata per-
hibentur, scriptis mandata non sunt, nisi quod hu-
iusmodi antiphona, miris omnium laudibus ce-
lebrata, canitur; Hic est Vedastus, cui templum fi-
eri ab Angelis, iussum est hominibus.